

Der er fortsat ingen, der kan udtale sig på folkekirkens vegne.«

Kirkeudvalgets betænkning er optrykt i Folketings Tidende, Till. B, spalte 1215ff (Folketingsåret 1993/94).

Der var altså både ved lovændringen i 1989, hvor Det Mellemkirkelige Råd indføres for en forsøgsperiode, og ved lovændringen i 1994, da ordningen bliver permanent, bred opbakning til de synspunkter, jeg hidtil har fremført – nemlig at Det Mellemkirkelige Råd ikke er en folkekirkelig synode, og at rådet ikke har adgang til at vedtage udtalelser om kirkepolitiske eller dogmatiske spørgsmål, samt at det enkelte medlem af rådet alene tegner egne synspunkter, når vedkommende deltager i møder og konferencer.

Dette svarer i øvrigt helt til vedtægterne for Det Mellemkirkelige Råd § 2, 3. pkt., sammenholdt med § 8, 3. pkt. Jeg vedlægger vedtægten til orientering.

På baggrund af den seneste tids debat om Det Mellemkirkelige Råd planlægger jeg at præcisere den gældende bekendtgørelse om folkekirkens deltagelse i mellemkirkeligt arbejde, således at de nævnte synspunkter tydeligt kommer til at fremgå af denne. Jeg vil derfor snarest tage initiativ til at indbyde Folketingets Kirkeudvalg til en drøftelse af dette spørgsmål.

Spm. nr. S 2611

Til justitsministeren (5/3 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, under hvilke betingelser det er lovligt for en arbejdsgiver at foretage videoovervågning af en arbejdsplads og dermed de ansatte på arbejdspladser, herunder om det skal aftales med de ansatte og deres faglige repræsentanter, og om det er tilladt at lægge billeder fra et overvågningskamera på internettet?«

Begrundelse

Inden for de seneste fire-fem år er der sket en markant stigning af videoovervågning på danske arbejdspladser. Formand for udvalget for tv-overvågning i brancheorganisationen Sikkerhedsbranchen, Thomas Lausten, som repræsenterer de virksomheder, der lever af at sælge overvågningsudstyr, skønner, at der er cirka

100.000 overvågningskameraer sat op i hele Danmark. Et tal der sidste år steg med cirka 9000. Bl.a. har en byggevirksomhed, KPC Byg, sat kameraer op på byggepladser, og viser billederne på nettet.

Svar (17/3 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Den nærmere regulering af arbejdsgiveres adgang til at foretage tv-overvågning af en arbejdsplads og dermed de ansatte på arbejdspladsen findes i lov om forbud mod tv-overvågning mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 76 af 1. februar 2000 med senere ændringer.

Private, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, skal oplyse dette ved skiltning eller på en anden tydelig måde, jf. § 3, stk. 1. Det gælder dog ikke i de i § 2, nr. 2, nævnte tilfælde, dvs. når tv-overvågning af egne indgange, facader og indhegninger sker uden billedoptagelse, jf. § 3, stk. 2. På arbejdspladser skal skiltningskravet sikre, at personalet får fornødent kendskab til, at de befinder sig på et tv-overvåget område og i givet fald kan indrette deres adfærd derefter. Skiltningskravet indebærer derimod ikke en pligt for den, som foretager tv-overvågningen, til at informere om de enkelte tv-kameraers placering.

Offentlige myndigheder er som udgangspunkt ikke omfattet af lov om forbud mod tv-overvågning mv., men skiltningskravet gælder dog ligeledes for offentlige myndigheder, jf. lovens § 3 a, stk. 1. Tv-overvågning, som forestås af politiet, kriminalforsorgen eller med henblik på beskyttelse af militære anlæg, er ikke omfattet af skiltningskravet, jf. lovens § 3 a, stk. 2.

Overtrædelse af § 1, § 3, stk. 1, og § 3 a, stk. 1, i lov om forbud mod tv-overvågning mv. straffes med bøde, jf. lovens § 5, stk. 1.

2. Retsstillingen efter lov om forbud mod tv-overvågning mv. med hensyn til arbejdsgiveres tv-overvågning af ansatte kan lidt forenklet sammenfattes således, at en arbejdsgiver uden for områder, som benyttes til almindelig færdsel, kan foretage tv-overvågning af de ansatte, hvis arbejdsgiveren oplyser om dette ved skiltning eller på anden tydelig måde.

Tv-overvågning af arealer, der ikke er frit tilgængelige, kan dog efter omstændighederne være forbudt efter straffelovens § 264 a om ube-